

сама хазнатарите. Повечето песни с мотив обир на хазна завършват с подялба на плячката. Но в този вариант след победата над хазнатарите, преди подялбата на плячката войводката ражда дете. Впечатляващо е, че с раждането детето проговаря, т.е. ражда се пораснало и не само, защото говори, но и защото е със съзнанието „че и аз на мама помагах“ участвало е в двубой с противника. Оказва се, че независимо от разпиляването на дружината Дилиана войвода не е била сама в двубоя. Не е била не само защото е „непразна“, а и защото свръхсилата, която притежава се дължи на детето-герой, което носи.

Бременна жена-войвода, която сама се сражава с противници и която след победата си ражда дете, но възрастно, тъй като говори и знае силата си - всички тези моменти гледат семантична редица, разкриваща необикновена ситуация, с конкретен контекст. Най-вероятно той се съотнася с прераждането в същността на хайдутин с посвещение в хайдутство. И трябва още веднъж да се подчертае, че раждането на детето /чудесното раждане/ се осъществява единствено и само в героическа ситуация, в двубой с противник.